

Προλετάρι όλo το κόσμo ενoθίτε!

E-8

825

M. N. ΚΟΒΑΔΕΝΣΚΙ

ΙΑ ΣΙΝΤΟΜΙ
ΕΚΣΙΣΤΟΡΙΣΙ ΤΙΣ ΖΟΙΣ
ΤΥ ΛΕΝΙΝ

№ 21

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1930

М. Н. Коваленский

Жизнь и деятельность ЛЕНИНА

ИЗДАНИЕ

Греческого из-ва „КОММУНИСТИС“

Перевод Молохиди П. Д.

Volume 26-20

Завод № 217

Тир. 5000

Ростов-Дон. Типография Греческого Изд-ва "Коммунистическое"

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι καί κατάλιπς τις εκςυσίας απ'τιν εργατικι τάξι στι Ροσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στι διορατικότιτα, τιν ατσαλένια θέλινι κ'επιμονι το μεγάλο κα ακλόνιτο αρχιγυ τις εργατικις τάξις, Βλαδιμίρυ Ιλιτς Λένιν.

Ο Λένιν γενίθικε στιν απομονομένη κομόπολι Σιμπιρτσκ πανο στο Βόλγα, στις 3 το Απρίλι 1870 απ'τιν ικογένια το σχολικυ οργανοτυ Ι.Ν. Υλιανοφ. Ο Λένιν, το μέλοντος ο μεγάλος θεωριτικός αρχιγος αποκαλίπτετε με τις πρότεσ-το σχολικεσ επιτιχίεσ στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι το 1887 φιλακίστικε ο αδελφός-το Αλέκσαντρος πυ αργότερα καταδικάστικε στιν κρεμάλα

Заказ № 489 Пор. №. 27 " 5

Журнал/книга имеет: _____ стр. _____
_____ табл. _____ карт.

№ № вып. _____

Примечания:

*Думбески
деу картоне*

Расписка отв. за подготовку в перепл.: *Ревел*

Η επιτυχία τις επαναστάσεις το Οχτόβρι και κατάλιπσε τις εκσυζίας απ' την εργατική τάξη στη Ρωσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στη διορατικότητά, την ατσαλένια θέλεια κ' επιμονή του μεγάλου και ακλόνητου αρχηγού τις εργατικές τάξεις, Βλαδιμίρου Ιλίτς Λένιν.

Ο Λένιν γενήθηκε στην απομονωμένη κομόπολη Σιμπιρτσκι πανο στο Βόλγα, στις 3 του Απρίλι 1870 απ' την οικογένεια του σχολικού οργανοτού Ι.Ν. Υλιανوف. Ο Λένιν, το μέλλοντος ο μεγάλος θεωρητικός αρχηγός αποκαλείπτετε με τις πρώτες-του σχολικές επιτυχίες στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι του 1887 φιλακίστηκε ο αδελφός-του Αλέξαντρος που αργότερα καταδικάστηκε στην κρεμάλα απ' την τσαρική κυβέρνηση, γιατί έκανε απόπειρα να σκοτώσει τον τσάρο Αλέξαντρο τον 3-ο. Κρεμάστηκε δε στις 5 του Μαΐ 1887. Τον κεραιόνα ο Βλαδίμιρος Ιλίτς τελίονε το γυμνάσιό. Η πορτες τον πανεπιστιμίον τον μεγαλοπόλεον ισαν κλιστες για τον Λένιν, τον αδελφο ενος τεροριστου που καταδικάστηκε σε θάνατο, και γιαφτο ο Ιλίτς ενεγράφικε το χινόπορο του 1887 στο πανεπιστίμιο Καζαν.

Το φιτιτικό του όμος στάδιο διεκόπικε γλίγορα. Στις 5 του Φλεβάρη 1888 αποκλίστηκε απ' το πανεπιστίμιο γιατί πήρε μέρος στις φιτιτικές ταραχες που σινέδωναν τότε, και εκςορίστηκε στο χωριο Κυςκυσκίνο του διαμερίζματος

το Καζαν. Τα χρόνια 1888 και 1889 τα πέρασε στο Καζαν, το θέρος το 1889 έφυγε στη Σαμάρα, και εκεί άρχισε να προετοιμάζετε για τις πανεπιστημιακές εκετάσεις. Στα 1891 ο Ιλίτς έδωσε εκσετάσεις στη νομική σχολή του πανεπιστημίου της Πετρόπολης και αφού κατ'αφτον τον τρόπο γενικε δικηγόρος γίρισε και πάλι στη Σαμάρα.

Το επάνκελμα όμως του δικηγόρου δεν του άρεσκε και πολι. Το έτος του 1893 συνκέντρωσε γίρο-του ένα μικρο όμιλο απο Μαρκсистες νέους και το χινόπορο τις αφτις χρονιας γίρισε στις Πετρόπολι.

Στιν πόλι αφτι ο Λένιν ανέλαβε ένα επίμονο και αποφασιστικο αγόνα εναντίον του κόματος του ναροτνικι (Λαικόν) που δεν ήθελαν να παραδεχτουν τον επαναστατικο τακτικο ρόλο του προλεταριάτου, στα ζιτίματα του επαναστατικου κινήματος της Ρωσίας και τις ρωσικισ επανάστασις. Επίσις διμοσίεψε το 1894 την πρότι-του παράνομι μπροσύρα: «Τι ίνε ι λαικι και πως αγωνίζυντε ενάντια στους ρωσιαλδιμοκράτες;

Το χινόπορο τις αφτις χρονιας ο Ιλίτς γενικε στην Πετρόπολι μέλος της οργάνωσης «Κεντρικος όμιλος για την καθοδίγισι του εργατικου κινήματος» και διεφθίνι ένα εργατικο όμιλο μαθημάτων. Τον Απρίλι του 1895 ανεχώρισε στο εκσωτερικο και συναντάτε με τους εκεί εδρισκόμενους αρχηγους Πλεχάνοφ, Ακσερλοντ και Σαζόλιτς. Τον Σεπτέμβρι τις αφτις χρονιας επιστρέφι στην Πετρόπολι όπου οργανόνι την «Ένοσι του αγόνα απελευθερωσεσις της εργατικισ τάκσις» που μπορι πολι ορθα να θεωρίτε ως πρότι περιφεριακι επιτροπι του ρωσικου κομμουνιστικου κόματος. Η ρωσικι μιστικι αστινομία ιταν πολι προσεχτικι, δεν επέτρεψε στην ένοσι αφτι να

εργασθι πολι κερσ αλα σχεδον γρίγορα τιν διέλιξε.
Ο ς. Λενιν τον Δεκέβρι τυ 1895 ρίχτικε στις φυλακες.

Τον κερό-τυ στι φυλακι ο Ιλίτς πέραςε επεκσεργαζό-
μενος το βιβλιο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλιζμου στι
Ροσία“. Στις 20 τυ Γενάρι, τυ 1897, μεταφέρειτε
κατ'απέτισι τυ δικαστιρίυ, στι Σιδιρία, στο χοριο
Συρενσκόγε τυ κιβερνίυ Ραπτεσείσκει, όπου καταδικάστηκε
να μένι 3 χρόνια εκσόριστος. Ι εκσορία στις παγομένες
εκτάσις τις Σιδιρίας δεν ήταν δυνατο να μετριάσι τον
ενθυσιαζμο τυ Λένιν για τι θέσι τυ προλεταριάτυ. Εκι
τελίωσε πρότα το βιβλιο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλι-
ζμου στι Ροσία“ πυ τ'όχε αρχίσι στι φυλακι κε πυ
μαφτο έδινε τι θανατικι πλιγι στο κόμα τον ναροτνικι
κε στις ιδέες τον, πυ επι ολόκληρος εόνες κιριαρχύσαν
μέσα στον διανούμενο κόσμο τις Ροσίας.

Κατα το 1900 ι εκσορία τυ τελιόνι. Τον Γενάρι
ο Ιλίτς γίρισε στιν Πετρώπολι, κε κι αφυ πολες φορες
φυλακίστικε σινκεντρόνι γίρο τυ τυς αφοσιομένους ς'αφτον
για ν'αγωνιστι μαζί τυς εναντίον τον ικονομιστον
(ι μελοντικι μενσεβίκι). Στο μετακσι ορίμασε, μέσα στις
τάκσεσ τυ ισχιρυ κόματος, ι ιδέα να εκδοθι για ενίσχισι
τυ αγόνα κε τις οργανόσις ενος επαναστατικυ κόματος,
μια πανροσικι πολιτικι εφημερίδα πυ θ'αποτελόζε,
όπος έλεγαν τότε, το κεντρο τυ αγόνα. Κε πραγματι-
κα ςε μια ςίσχεπσι, πυ έγινε στο Οσκού, αποφασίστικε
ι έκδοσι μιας τέτιας εφημερίδας. Ο Βλαδίμιρος Ιλίτς
μετανάστεψε τότε στο εκσοτερικο, κε το Δεκέβρι τυ
1900 διμος έφτικε στο Μόναχο ο πρώτος αριθμος τις
εφημερίδας „Ισκρα“ (Σπίθα).

Γύρο στην „Ισκρα“ σιγα-σιγα συνκεντρώθηκαν και μορφώθηκαν όλα τα στελέχη του κόματος. Η „Ισκρα“ απέδωσε κιτική το κόματος και ο Λένιν δημοσίευσε το βιβλίο του „Τι πρέπει να κάνουμε“.

Στο βιβλίο αυτό διατιπώνετε για πρώτη φορά με σαφήνεια και απλότητα τα καθήκοντα του κόματος και ο δρόμος προς την λίσσι-τον χαράζεται με τον μεγαλοφυϊκό τρόπο που χαρακτηρίζει τον Λένιν.

Στο μεταξύ η «Ισκρα» κάρτε από την οδίσσιν, του Λένιν εξακολουθεί το έργο της. Ο αγώνας εναντίον του οικονομιστικού διεκσυχότατε αδιζόπιτα. Στην «Ισκρα» ο Λένιν αποκάλεσε μπρος στην εργατική τάξη το κόμμα των σοσιαλ-επαναστατών, 14 χρόνια πριν από το εσχρό τέλος-τους δίνοντας το καταφρονετικό αλλά και τεριαστό γιαφτός όνομα «επαναστατικό κόμμα της οδίσσιν».

Η οργανωτική επιτροπή που ιδρύθηκε από τον Λένιν συγκέντρωσε στο διάστημα αυτό όλους τους ομίλους και τα διασκορπισμένα τμήματα του κόματος και έτσι κατέστη δυνατό να συγκληθεί το 1903 στο Μινσκ το πρώτο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόματος της Ρωσίας. Στο περίφημο αυτό συνέδριο, που έθεσε τις βάσεις για το μελλοντικό σχίσμα μεταξύ μινσεβίκων, και μπολσεβίκων, η μεγαλοφυΐα του ς. Λένιν φάνηκε σε όλο της το μέγεθος. Στο συνέδριο αυτό ο Λένιν προέβλεψε το μακρινό μέλλον, μπόρεσε να προβλέψει τις συνέπειες τις φενομενικά ασήμαντες φιλονικίας όσον αφορά τις διατίψεις του πρώτου άρθρου του καταστατικού του κόματος. Πρώτος αυτός και νορίτερα από κάθε άλλον αντελήφθηκε την πραγματική μικροαστική φύση του απεραντολογίου του μελλοντικού μινσεβίκου.

Ο Λένιν εκσελέγισε απ' την πλειοψηφία του συνεδρίου ότι γίντακε το κεντρικόν οργάνον και στο συμβόλιον του κόματος, ο Πλεχάνοφ και όλοι που ίσαν ως τότε συναγωνιστές του, άρχισαν να πέρνουν ένα εσφαλμένο δρόμον και γιαυτό τον Σεπτέμβρι του 1903 παρετίθικε απ'τι γίντακε τις «Ισκρας» που τις μέρες εκείνες συνεκέντρωνε όλο το βασι πειροβολικόν του Μενσεβίκιζμου. Ο Λένιν εκδόιδι, εντος ολίγου την εφημερίδα που ίδρισε ο ίδιος. Τον Μάι του 1904 σινκαλίτε το 2 σινέδριον του κόματος που ήταν κατα πλειονοψηφία μπολσεβίκικον. Στο σινέδριον αφτό ο Λένιν αποκαλίπτετε ως αρχηγός του μπολσεβίκιζμου. Μετα το σινέδριον διεφθίνι την Κεντρικη επιτροπή και τι μπολσεβίκικη εφημερίδα «Προλετάριος».

Τον 'Αύγουστο και Σεπτέμβρι του 1905, απο αφορμής του γεγονότος ότι ο κινέζος κυβέρνις σχεδιάζει να διμυργίσι, αφτί η ίδια μια Δύμα (Ροσικη βουλή) ο Λένιν κίριζετε κατα τις Δύμας αφτίς και προπαγανδίζει την ένοπλη εκσέγερσι και την ανατροπή του τσαρίζμου. Επιστρέφει στη Ροσία και διεφθίνι απ' τον Σεπτέμβρι ως τον Οχτόβρι τις ίδιες χρονίας την προπαγάνδα και τις προετιμασίες για την ένοπλη εκσέγερσι. Η πρότι απόπειρα του απολεφευτεροτικού αγώνα τις εργατικής τάξης καταστέλετε εματιρά.

Τον Απρίλι του 1906 παρεβρίσκετε ως ισιγίτις διαφόρον σοβαρόν ζιτιμάτον στο 4 σινέδριον του σοσιαλδημοκρατικού κόματος της Ροσίας που έγινε στη Στοκχόλμη και όπου ο μπολσεβίκι και ο μενσεβίκι άρχισαν να σινεργάζοντε. Ίνε ένας άκαμπτος σιζιτιτις και παρακολουθι άγριπνα όλες τις προσπάθεις που αποβλέπων στην νόθεψι του Μαρξισμού και τι ματεουσι κάθε επαναστατικής δράσης.

Όταν μετα το σινέδριο επέστρεψε στη Ρωσία ανέλαβε τι διέψθισι τις μπολσεβίκικις μερίδας του κόματος και εκδόκε τον «Προλετάριο», δημοσιογραφικόν όργανον του μπολσεβίκου που σινέτασε αφτός ο ίδιος. Εκτεπίς διεκσάγι ένα αμίλικτό αγόνα εναντίον του μενσεβίκου και του σοσιαλεπαναστον, εναντίον τις οπορτυνιστικίς-τον ταχτικίς και προ πάντον εναντίον του Πλεχάνου, πύχε γίνι ο μανιόδισ ιπέρμαχος του μενσεβικισμού. Σίνχρονα άρχισε ν'αγωνίζετε αποφασιστικά κατά τον καντετ (σινταγματικί διμοκράτες).

Τον Απρίλι-Μάι του 1907 ο Λένιν πήρε μέρος στις εργασίες του 7-ου Συνεδρίου του Σοσιαλδημοκρατικού εργατικού Κόματος. Μετα καταφέγγι για δεύτερη φορά στο εξωτερικό και τον Άβγυστο του 1907 παρεδρίσκετε ως αντιπρόσωπος στο σινέδριο τις Στυτγάρδισ τις 2-ις διεθνούς όπου συζιτίθηκε το ζίτιμα τις θέσις του σοσιαλδημοκρατον απέναντι του πολέμου.

Ο Βλαδμίρος Ιλίτς μαζί με τη Ρόζα Λυκσεμπουργ προτίνι τις περίφιμες θέσεις του: „Σε περίπτωσι ιμπεριαλιστικού πολέμου αρχίζει η σοσιαλιστικί επανάστασι“.

Στι συνδιάσκεψι του κόματος τον Δεκέβρι του 1908 αναλαμβάνι τον αγόνα εναντίον του διαλιτικού τάσεον μέσα στο κόμα, που αποσκοπούσαν τι διάλissi τις παράνομις οργάνωσις και τι νομιμοπίσι του κόματος με κάθε θισία, έστο και επι θισία αναβόλις τις επανάστασις ίτε ενκατάλιψις τον βασικόν αρχόν του σοσιαλισμού. Με τον ίδιο ζήλο επετέθηκε εναντίον του οτζοβισμού (τάσι που απετόσε την ανάκλησι απ' την τσαρικί Δύμα του σοσιαλδημοκρατον βουλευτον). Απο τα 1909 ως τα 1911 ο Βλαδμίρος Ιλίτς ζύσε στο Παρίσι όπου εργαζόταν στην κεντρικί

επιτροπή το κόματος, έκανε μαθήματα στο σχολιο το κόματος, κε γενικά πραγματοποίησε μια πλατια θεωρητική εργασία.

Το 1912 ο Λένιν αφιερώνι το μεγαλύτερο μέρος τις δράσεις-του για την αναδιοργάνωσι το κόματος, συμμετέχε στι συνδιάσκεψι το κόματος που έγινε στην Πράγα κε τον Ιούλι το 1914 μετίχισε στι Γαλικία για να βρίσκετε πλυσίεστερα προς τα Ροσικά σίνορα κε να εκσασκι κατ' αφτον τον τρόπο μεγαλύτερι επιροι πάνο στο ροσικο επαναστατικο κίνημα.

Απ' εδο διεφτίνι την εργασία κε πέρνι πολες φορές κε ενεργο μέρος στι σίντακσι τον εφμερίδον. «Σοσιαλδημοκράτις», «Πράβτα» (Αλήθια), «Ζβέζτα» (Αστρο) κε στο ημερολόγιο «Προζβέσένιε» (Αναμώρφωσι). Σινάμα συμμετέχι, σε μια ολόκληρη σιρα εσθαρων σισκέπσεον τις κεντρικισ επιτροπισ τον μπολσεβίκον.

Το 1913 ο Λένιν εκσασκι μεγάλη επιροι πάνο στι δουλια τον πέντε μπολσεβίκον στι Δύμα κε διεκτάγι στον τίπο ένα λισαζμένο αγόνα με το σκοπο να κρατίσι ανόθεφτα απο κσένες επιροες τα ετιματα τις εργατικισ τάκσις.

Ι έκρικσι το Ιμπεριαλιστικυ πολέμυ τον 'Αβγουστο το 1914 βρίκε τον Βλαδίμιρο Ιλιτς μαζί με τον Ζινόβιεφ σ' ένα απομακριζμένο χοριο τις Γαλικίας. Ι Αφστριακι κιθέρνισι διέτακσε την φιλάκισι κε τον διο, ος κατασχόπον το τσάρυ, κε τυς κράτισε στι φιλακιδιο περίπυ θδομάδες. Στο τέλος με πολι δυσκολία κατόρθοσαν να φύγυν στην Ελβετία.

Εφτις απ' τις πρώτες μέρες το πολέμυ ο Βλαδίμιρ Ιλιτς άρχισε μια αδισόπιτι πολεμικι εναντίον το πολέμυ

κε δημοσίεψε τότε πάνω στο ζήτημα αυτό τις θέσεις-
του πύχαν ως βασική-της ιδέα τι μεταβολή του ιμπερια-
λιστικού πολέμου σε εμφύλιο. Ο Λένιν διεκσάγει τον
αγώνα-του „εναντίον του ρεύματος“, εναντίον του σοσιαλ-
πατριωτισμού και του συνθήματος τις εθνικισ άμυνας, που
με πάθος διακρίτουν οι σοσιαλ-πατριότες.

Ολόκληρο τον χρόνο του 1915, αφιερόθηκε σ'αυτόν
τον αγώνα. Στις συνδιάσκεψι τις Βέρνης, το 1915 και
στις συνδιάσκεψι τις Τσιμεραλντ το Σεπτέμβρι του ίδιου
έτους ο Βλαδμίροβ Ιλιτς ήταν ο πιο επιφανής αντιπρό-
σωπος τις αντιπολιτευτικές πτέριγας. Τον Απρίλι του
1916 στις συνδιάσκεψι του Κένταλ βρίσκονταν επι κεφαλής
τις αριστερας αντιπολίτευσεις με την κατηγορηματική ακρίβει-
να ληφθούν τα ακρότερα του μέσου εναντίον του πολέμου,
(γενική απεργία, σαμποτάζ, ένοπλη εκσέγερσι μεταβολή
του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε εμφύλιο).

Η επανάστασι του 1917 κατέστρεψε δυνάμι την επι-
στροφή του Λένιν στις Ρωσία. Στις 4 του Απρίλι δημο-
σίεψε στην Πετρώπολι τις περίφημες θέσεις-του υπο τον
τίτλο: „Πρέπει ν' απορίψουμε τα κυρέλια τις σοσιαλ-
δημοκρατίας και να φορέσουμε τα πραγματικά φορέματα
του κομμουνισμού“. Στις 17 του Απρίλι σ' ένα-του λόγο στο
ανάγκτορο τις Πετρώπολις έβρισκε το σύνθημα «Ζήτω
οι πανκόζμια σοσιαλιστική επανάστασι».

Τις μέρες αυτές φάνηκε πως ο Λένιν ήταν ο με-
γαλύτερος αρχηγος τις επαναστάσεις, που προετιμάζονταν
για την κατάληψι τις εξουσίας.

Πρώτος αψτος τότε έδωσε τα συνθήματα που χάρα-
ξαν στους εργάτες και χωρικούς το δρόμο-τους. Τις μέρες
αυτές προετίμαζε πραγματικά την επανάστασι.

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάγκασαν για τελευταία φορά τον Ιλιτς να καταφύγει στην παράνομη ζοι. Επί 4 μήνες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κρυμμένος μέσα σε άθλιες καλίδες. Αλλά και οι άπειρες-τις φορές καταχλούσε να κατεφθίνει το κομμάτι του κόμματος και να προστιμάει το δρόμο τις νίκες για την επανάσταση.

Την τελευταία περίοδο τις παράνομους ζοις αποχριστάλυνε το σύνθημα: „Πρέπει όσο μπορούμε γρήγορα να καταλάβουμε την εκσυζία, αλλιώς αργά“.

Στις 7 του Νοέμβρι οι ρόσι εργάτες και χωρικοί πήραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινε του Λένιν.

Απ' τις 25 του Οχτώβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου του επιτρόπου του λαού. Απ' τη στιγμή εκείνη οργάνωση ήταν εκείνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επαναστάσεις και το διέφθινε ασφαλώς δια μέσου όλων τον κινδύνων.

Στο εσωτερικό και εξωτερικό τις χώρες η μπορζουαζία που ο τολμέροφ αγόνας και η νίκη τις Ροσικις εργατικές τάξεις αποστέρισε τις εκσυζίας και τον αγαθόν-τις, συνκέντρωσε όλο το μίσος-τις πάνω στον Λένιν. Αλλά και η διεθνής μπορζουαζία τον μισούσε και αυτή υπερβολικά, γιατί καταντούσε ότι η νίκη τις εργατικές τάξεις στη Ρωσία θα ενέπνεε κενόρρια ορμή στον αγόνα τον εργατών στις άλλες χώρες και θα ήχε αργά η γρήγορα ως συνέπια τη νίκη του εργατών όλων τον χωρών. Το απερίγραπτο μίσος της ντόπιας και ξένις μπορζουαζίας κατέληξε σε μια αποφασιστική απόπειρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστικοί όργανα καλούμενα σοσιαλιστές, ανέλαβαν να εκκολοθρέψουν

Τὰ γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάγκασαν για τελευταία φορά τον Ιλίτς να καταφύγει στην παράνομη ζοι. Επει 4 μήνες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κριμένος μέσα σε άθλιες καλίδες. Αλλα και ο Ιλίτς ήταν πεπεισμένος να κατεφθίει το καθεστώς και να προετιμάζει το δρόμο τις νίκης.

Την τελευταία και περίοδο τις παράνομους ζοις αποκρίσतालونه το σύνθημα: „Πρέπει όσο μπορούμε γλίσγορα να καταλάβουμε την εκσυζία, αλιότικα ίστερα ίνε πολι αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόσι εργάτες κε χορικι πήραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του Λένιν.

Απ' τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου του επιτρόπον του λαου. Απ' τι στιγμή εκείνη αργότες ήταν εκείνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επανάστασις κε το διέφθινε ασφαλός δια μέσω όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικο κε εξωτερικο τις χώρας ι μπορζουάζια που ο πολέμος αγόνας κε ι νίκι τις Ροσικις εργατικις τάξεις αποστέρισε τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, συνκέντρωσε όλα το μίσος-τις πάνω στον Λένιν. Αλλα κε ι άρσενις μπορζουάζια τον μισύσε κε αργτι υποροδολικα, γιατί καταντόσε ότι ι νίκι τις εργατικις τάξεις στη Ροσία θα ανέπνεε κενόρρια ορμη στον αγόνα τον εργατων στις άλλες χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ως συνήπια τι νίκι των εργατων όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος της αστοκίας κε κείνις μπορζουάζιας κατέληξε σε μια απομαρτωτική απόπειρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστιασμένα καλούμενα σοσιαλιστες, ανέλαβαν να εκτελοθάρουν

της Ρόσας αρχηγος κε μεταξυ αφτον κε τον Λένιν. Η
σοσιαλ-δημοκράτρια Δόρα Καπλαν έστρεψε το όπλο εναντίον
του Λένιν την όρα πύδγενε απο μια εργατικη σινέλεφσι.
( ) Λένιν τότε διέφυγε τον θάνατο, κε η εργατικη τάξι
δεν έμινε χωρις αρχιγο. Ο Λένιν έξιζε έφερε σε πέρας
το έργο τις άμινας τις επανάστασις τον εργατον κε
ενκενίασε τι δημιουργία τις κενύργιας ζοις.

Ο Λένιν δεν θρίσχετε πια στι ζοι. Ο Λένιν πέθανε
στι 21 του Γενάρι του 1924.

Ο Λένιν όμος μας άφισε το Λενινιζμο, ένα μεγάλο
σχολιο του αγόνα κε μια μεγάλη διδασκαλία.

Μας άφισε ακόμα το Λενινιστικο κόμα — το κόμα
τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν αντικαθίστατε με το κόμα του Λένιν.
Ο Λένιν αντικαθίστατε με τι γενεα του Λένιν.

E-8
825

